N°. 145. Zaturdag,

A°. 1848. 2 December.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 29 *November* 1848.

(23397) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van MOZES JACOB LEVIJ.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 1 *December* 1848.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekweste hebben gewend, om voor Slaven *Brieven van Manumissie* te erlangen, als:

1°. JACOB HENDR. F. LAMBERT, voor den slaaf *Frans*, toebehoorende aan CATHAR. SUSANNA HANSSEN.

2°. A. F. VAN AMSON, *Curator ad hoc*, over- en voor de slavin *Catharina*, bekend voor den vrijdom ten name van RACHEL van de Weduwe DE MESQUITA.

3°. Dezelve, *Curator ad hoc*, over- en voor de slavin *Truij*, bekend voor den vrijdom ten name van S. van M. SOLIS.

4°. Dezelve, *Curator ad hoc*, over- en voor den slaaf *Henrij*, bekend voor den vrijdom ten name van H. S. ELIASZOON.

5°. Dezelve, *Curator ad hoc*, over- en voor de slaven *Arnold* en *Wilhelmina*, bekend voor den vrijdom ten name van A. J. GEILEN.

6°. Dezelve, *Curator ad hoc*, over- en voor den slaaf *Hendrik*, bekend voor den vrijdom ten name van M. J. R. PENSELO, — en

7°. Dezelve, *Curator ad hoc*, over- en voor de slavin *Roxanna* of *Sanna*, bekend voor den vrijdom ten name van J. M. RUMPFF.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om van hun vermeend regt of pretentie binnen den tijd van *drie* weken ter Gouvernements-Secretarie aanteekening te doen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Op WOENSDAG den 6den December e. k., des voormiddags ten *negen* ure, zal door Z. E. den Heer Gouverneur, ter gelegenheid van den Verjaardag van Z. M. Onzen geëerbiedigden *KONING*, ten Gouvernements-huize *publieke Audientie* verleend worden.

De 2e. Luitenant Adjudant,
C. A. VAN SIJPESTEIJN.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, *den* 1 *December* 1848.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: PETRUS FRANCISCUS MAES en MARTINA JACOBA ELISABETH FEBRIER Weduwe LAURENDS PEETERS.

En

MOZES DE ROBLES en MARIANNA DE VRIES.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
P. FAERBER.

Administratie van Financien.

Ter voldoening aan Art. 5 der Publicatie dd. 2 Junij ll. (Gouvernements-Blad No. 7), wordt ter kennis van het Algemeen gebragt, dat voor eene *tiende* som van *f* 10.000,00, waarvoor, volgens Art. 1 dier Publicatie, zijn uitgegeven kleine *schatkist-billetten*, buiten omloop zijn gesteld en gebiffeerd *Honderd Schatkist-billetten* van *f* 100,00 voorzien met de navolgende nummers, als:

14,278	14,293	14,311	14,331	14,345	14,359	14,370	14,381	14,396	14,407
80	4	2	3	7	60	1	2	7	8
1	6	4	4	9	1	2	3	8	9
3	7	5	5	50	3	3	4	9	11
4	9	8	8	1	4	4	7	400	4
7	800	9	9	2	5	6	8	1	6
8	6	23	40	5	6	7	9	2	7
9	7	4	2	6	7	8	90	4	22
90	9	5	3	7	8	9	3	5	4
1	10	7	4	8	9	80	5	6	5

Paramaribo, den 1 *December* 1848.

De Administrateur van Financien,
CH. LEERS.

De *Commissie tot hertaxatie der huurwaarde van Huizen en Gebouwen* binnen de Stad *Paramaribo* en derzelver omtrek, brengt bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat zij hare werkzaamheden zal voortzetten op Maandag den 4den December 1848, des morgens ten *zeven* ure, in Wijk La. B, aan te vangen met N° 93.

Paramaribo, den 1 *December* 1848.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
H. S. ABENDANON.

(22415) Op last van het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, wordt bij deze door mij ondergeteekende bekend gemaakt, dat de *Curateele* waaronder MARIE GRACIEUSE THEVIN, Echtgenoot van B. GUILMIN bij Vonnis van den 30sten Januarij 5 Februarij 1840, geplaatst was, bij resolutie van den Hove in dato 21 November 1848 is opgeheven.

Paramaribo, den 1 *December* 1848.

De Griffier van het Geregtshof voormeld,
A. VAN MEERTEN.

BUITENLAND.

Engelsche Koloniën.

De Singaporsche bladen loopen tot den 8den Augustus. Zij klagen dat ofschoon er reeds voor nagenoeg een half jaar, door de kamer van koophandel te Singapore, een adres aan den gouverneur generaal van Indie ingediend is, over den onvoldoenden staat der Britsche betrekkingen met Siam en over het aldaar herhaaldelijk geschonden worden van het tractaat van 1824, er nog niets van eenige uitwerking van dit adres vernomen wordt.

— Uit Bombay behelzen zij berigten tot 27 Junij. In die week had er aldaar een geweldige storm gewoed, die vele schepen genoodzaakt had weder binnen te loopen. De firma van *Richmond & Co.* had zich genoodzaakt gezien zijne betalingen te schorsen en ten gevolge van de beslissing, dat de handel op tijd in opium voor onwettelijk te houden is, voorzag men meerdere zoodanige ongelukken.

— De tijdingen uit Punjab en Moultan zijn gunstig; men dacht dat het laatsgemelde gebied met dat van Scinde vereenigd zou worden.

— Eindelijk nog ontleenen wij aan de *Strait-Times* van 19 Julij het volgend belangwekkend verhaal van het in den Archipel van Solo met de Amerikaansche brik Manilla voorgevallene:

Genoemde brik had Hongkong den 3den Julij 1847 verlaten tot het ondernemen eener handels expeditie naar den Solo-Archipel. Het schip, behalve den kapitein *Jones*, eene ekwipaadje van 36 man monsterend, bekwam den 10den Augustus een lek, waartegen geen pompen mogt helpen, zoo dat men besluiten moest het op strand te laten loopen, en den 15den werd het aan de noord-westpunt van Salibobo, een van de meest zuidelijke eilanden van de Solo-groep op droog gejaagd. De inboorlingen, voor wie een Europeesch schip geen vreemd verschijnsel scheen te wezen, betoonden zich zeer vriendschappelijk en kwamen ruilhandel drijven met de ekwipaadje, die zij op allerlei wijze poogden over te halen om aan land te komen; de kapitein en eerste stuurman zagen dit wel ongaarne, maar de nood drong er toe, te meer daar de goederen gelost en op het strand opgeslagen moesten worden; deze verzoeking schijnt te sterk voor de inboorlingen geweest te zijn; den 28sten Augustus verschenen zij met speren en krissen gewapend in massa. De in twee hoopen gestapelde goederen werden door de insgelijks in twee detachementen verdeelde ekwipaadje bewaard; op eene der beide punten werd de aanval afgeslagen, maar het tweede punt werd overmeesterd, en de zich daar bevindende goederen werden door de inboorlingen met groote gretigheid onder hen verdeeld; het eenige, waarover zij zich eenigzins schenen te verwonderen, was de chronometer, waarvan zij het tikken niet konden begrijpen, zoodat zij hem, om hem van binnen te zien, op de wijze der kinderen, aan stukken sloegen, ook die brokjes zorgvuldig onder zich verdeelende; voor het oogenblik met hunne buit tevreden, trokken zij hierna af. Kapt. *Jones*, te regt vreezende, dat zij zouden terugkomen, verloor geen tijd om zich zoo goed mogelijk te verschansen, eene soort van houten fort te bouwen, dat van stukken geschut te voorzien en de goederen er binnen te bergen. Na verloop van een paar weken zag men de inboorlingen, ter sterkte van ongeveer 500 man, op nieuw komen opdagen, en moedig op het opgerigte houten gebouw aanrukken; hier werden zij evenwel ontvangen door eene losbranding van het geschut, die hunne rangen niet weinig dunde en hen op de vlugt joeg; gedurig echter, zag men hen met hunne kanoes naar de omliggende eilandjes heen en weder varen, blijkbaar om versterkingen te halen. Vier dagen later kwamen zij ook, in de daad den aanval hernieuwen en in weerwil van het hevig schieten der verdedigers, die evenwel om hun buskruid te ontzien, aanvankelijk slechts klein geweer gebruikten, naderden zij zoo digt onder het gebouw, van op het punt te zijn, een stormloopen te wagen; in dezen dringenden nood lieten de verdedigers dus eindelijk hun grof geschut eens weder spelen, hetgeen de aanvallers dan ook spoedig weder uiteen deed stuiven. De verdedigers, van welke er drie speerwonden ontvangen hadden en een met een kris doorstoken was, verbleven nu eenige maanden in dezen benaauwden toestand, die des te hagchelijker was, wijl zij niet dan schaars van levensmiddelen voorzien waren, en troepjes inboorlingen hen al gedurig kwamen verontrusten; allengs begonnen deze troepjes zich wel minder vijandig te betoonen, en door tusschenkomst van enkele Manillaeilanders onder de ekwipaadje, begonnen er zelfs van tijd tot tijd gesprekken gewisseld te worden. Het gebeurde zelfs een paar malen, dat een rajah, of hoofd van eenigen rang, zich, op het woord van kapitein *Jones* betrouwende, binnen het gebouw begaf, waar hij met alle gastvrijheid onthaald en met geschenken beladen werd. Van zijnen kant beloofde hij dan ook, dat zijne landgenooten zich van verdere vijandelijkheden zouden onthouden; maar of zijn vriendelijk bezoek slechts een voorwendsel geweest is, om het fortje van binnen op te nemen, is niet wel te bepalen, doch zoo veel is zeker, dat de aanval, twee dagen na zijn laatst bezoek, herhaald werd, door eene magt van omstreeks de 150 man. De vermelde rajah werd niet onder hen gezien, maar de man, die hen ditmaal aanvoerde, was een stout en roekeloos krijgsman; die zijn volk, wanneer het op de vlugt wilde slaan, herhaaldelijk weder bijeen bragt, zich zelfs niet ontziende de onwilligen met zijnen kris te vellen. Het schietgeweer was hem evenwel te vermogend en eindelijk werd ook hij zelf in de vlugt zijns volks medegesleept. Er verliepen eenige dagen, en de rajah, die het gebouw bezocht had, liet zich op nieuw zien, maar zonder te willen binnen komen; het had hem, zeide hij, niet mogen gelukken, den woesten krijgsman die den laatsten aanval gedaan had, daarvan terug te houden. Nu verliep er nogmaals eene week of drie in tamelijke rust; na welke, het reeds vermelde woeste krijgshoofd eenen vijfden aanval met 250 man kwam wagen, maar ten slotte al wederom de vlugt moest nemen; sedert hadden er geene zware aanvallen meer plaats en werd, ofschoon door kleine verontrustingen afgebroken, eene soort van ruilhandel begonnen, die de belegerden gelegenheid gaf, zich van levensmiddelen te voorzien. Zich overigens deze meerdere rust ten nutte makende, timmerde de ekwipaadje zich uit het wrak van het schip eene praauw, met welke de kapitein zich met zes man naar Menado, eene Nederlandsche nederzetting op Celebes, begaf, daar verzocht hij van de Nederlandsche overheden, het te zijner beschikking stellen van eene kanonneerboot, maar wijl men hiertoe de vergunning van Batavia moest af wachten en dit te lang geduurd zou hebben, schreef hij naar Manilla om hulp, en keerde hij intusschen met zijne praauw naar zijne schipbreukelingen op Salibobo terug.

Aldaar was het vertrek van een gedeelte der bezetting van het houten gebouw; intusschen niet onopgemerkt gebleven bij de inboorlingen, die nu hunne aanvallen op nieuw zoo lang herhaalden, tot dat de ammunitie verschoten zijnde, de verdediging onmogelijk geworden was, en het fortje in hunne handen viel. Gelukkig echter was het hun om plundering, niet om moord te doen; na derhalve de krijgsgevangenen geheel uitgeschud te hebben, lieten zij den stuurman met 14 man, in eene tweede praauw die zij in de enkele tusschenpoozen van rust getimmerd hadden, verder ongemoeid naar Manilla vertrekken.

Kapitein *Jones* kwam te Salibobo terug, ook kort na hem arriveerde een, op het ontvangen aanzoek, van Manilla afgezonden schooner, en hiermede nam het lijden der ekwipaadje een eind.

ADVERTENTIEN.

(23391) De ondergeteekende verzoekt bij deze minzaamst, hen, welke tot en met heden aan hem verschuldigd zijn, geprofiteerd uit de GOEDEREN door den Heer H. FLATAU, aan hem geconsigneerd vóór of uiterlijk op 15 December e. k. te willen voldoen; zullende hij anders genoodzaakt zijn, de in gebreke blijvende in regten aan te spreken.

Paramaribo, den 30 *November* 1848.

B. F. A. FRANKEL.

Sociëteit DE VRIENDENKRING.

ALGEMEENE VERGADERING op HEDEN AVOND om 7½ ure.

Paramaribo, den 2 *December* 1848.

Ballotage. (23390)

!!! *Dubbelde* ENKHUIZER ALMANAK voor 1849!!!

ontvangen bij

GEZUSTERS VAN KRUIJNE,

voorts:

eerste SUPPLEMENT

van over de 1000 Boekdeelen harer, *nieuwe* HOLLANDSCHE en FRANSCHE

LEES-BIBLIOTHEEK,

welke om de *zes* maanden door de nieuwste Werken vermeerderd en in den loop van het aanstaande Jaar met *Duitsche* en *Engelsche* Litteratuur verrijkt zal worden.

De Supplementen zijn *gratis* voor die HH. Abonné's te bekomen, welke de hoofd-Catalogus reeds bezitten.

Vervolgens een ruim assortiment van School- Boek- Schrijf Papier- Kantoor- Bind- Teeken en Schilder-

Benoodigdheden,

alsmede, MUZIEK PAPIER; ENVELOPPES en *PAPIER de Luxe*; **WERKEN** van smaak, Kunst, Handel en WETENSCHAPPEN, waaronder: LEER- LEES- en WOORDENBOEKEN der *vier* voornaamste *TALEN*, *geïllustreerde BIJBELS*, Magazijns, KERKBOEKEN voor *Hervormden* en *Lutherschen* in Maroquin, goud op snee, en in half Engelsche banden; voorts: *keurige WERKJES* voor de jeugd, met of zonder Prenten, Kunstplaten LITHOGRAPHIEN en CARICATUREN, Fournitures van *élegante* Dames Mappa's, PORTEFEUILLES, en Almanakken,

Eau de Cologne, *eerste* **kwaliteit, bij het dozijn en per flacons, benevens verscheidene andere** ***Artikelen*** **tot de** ***civielste prijzen.***

Tevens worden de HH. Inteekenaren op den *PRENT-BIJBEL* en *HANDELSMAGAZIJN* bij herhaling *dringend* verzocht, aan hunne verpligting, ter afhaling en voldoening van gemelde Werken, eindelijk gevolg te geven.

Paramaribo, den 31 *November* 1848.

(22416)

Te Paramaribo bij J. J. ENGELBRECHT.